

LAKSHMI ASHRAMS VENNER
Lone Poulsen,
Præstehusene 6,
2620 Albertslund
Tlf. 43 96 13 71
E-mail: lone-poulsen@mail.tele.dk
Girokonto: 314-1861

LAKSHMI ASHRAM NYT

Albertslund, d. 27. april 2002

Kære venner!

Så er der igen nyt fra Lakshmi Ashram, og jeg udsender **SANCHAR 89**, der indeholder følgende:
Tanker om fremtidige undervisningsaktiviteter på Lakshmi Ashram v. Neema Vaishnava.
Indsats vedrørende vandresursestyring i landsbyerne v. David Hopkins.
Ferieoplevelser fortalt af nogle af pigerne til Prema Behn.
Gandhi Filosofi Programmet v. Shashi Pandey.

Som det vil kunne læses, er der andre aktiviteter end dem, der foregår på selve ashrammen. Der bruges mange kræfter og en del midler ude i landsbyerne til gavn for bjergbefolkningen i et stort område. Undervisningen står også over for ændringer i disse år. Medarbejderne er meget bevidste om at følge med udviklingen og hele tiden gøre undervisningen bedre og mere brugbar.

Regnskabet for året 2001 er vedlagt. Der er kommet lidt færre penge ind end foregående år, men det er nok en tilfældighed. Ca. 97.000 kr. blev sendt til ashrammen, og i marts i år har jeg sendt ca. 45.000 kr. derved. Administrationsudgifterne var små, fordi et porto-køb blev foretaget de første dage i 2002. Det koster godt 1000 kr. i porto at udsende et Sanchar.

Tak for alle sponsor-pengene til pigerne og for de andre bidrag. Alle beløb - store som små - er velkomne. Som I kan se i dette nyhedsbrev er ukonditionerede bidrag også særdeles velkomne. Pengene bruges til undervisningsmidler, studieture, landsbyarbejde og meget andet. I lighed med sidste gang appellerer jeg til jer om at sende ekstra penge pga. stigning i de daglige udgifter – sponsorship pr. måned 150 kr., pr. kvartal 450 kr., pr. halvår 900 kr., pr. år 1800 kr. Jeg benytter stadig de samme girokort med fortrykt sponsorbidrag, indtil de er opbrugt.

Lakshmi Ashrams hjemmeside har følgende adresse: <http://lakshmi.adr.dk>

Lige nu arbejder vi på også at få hjemmesiden på engelsk og hindi. Vi samarbejder med en amerikansk antropolog, som for nogle år siden boede i lang tid dernede, mens hun skrev på en afhandling om kvinderne i Kumaon.

Næste Sanchar kommer formentlig i august. Vi venter besøg af Radha Bhatt i efteråret, så jeg regner med at indkalde til et møde i den anledning.

Mange hilsener

Lone Poulsen

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund – 4396 1371

RESULTATOPGØRELSE FOR 2001.

INDTÆGTER:

Indgåede bidrag	90084,36 kr.
Administrationsbidrag (4%)	3753,52 kr.
Renter: Bikuben Girobank	14,12 kr.
Investeringsafkast	1160,00 kr.
Indtægter i alt	95012,00 kr.

UDGIFTER:

Administration (porto, trykning af Sanchar)	1720,00 kr.
Udbetalt til Lakshmi Ashram	97222,20 kr.
Udgifter i alt	98942,20 kr.

Årets resultat	- 3930,20 kr.
-----------------------	----------------------

BALANCE pr. 31/12 2001.

AKTIVER:

Bikuben Girobank konto nr. 4959680111	15400,03 kr.
Bikuben Girobank konto nr. 314-1861	12710,77 kr.
Indestående i alt	28110,80 kr.

PASSIVER:

Egenkapital primo 2001	32041,00 kr.
Årets resultat	- 3930,20 kr.
Egenkapital ultimo 2001	28110,80 kr.

Albertslund, d. / 2002

Lone Poulsen

Jeg har revideret regnskabet for 2001.
Revisionen har ikke givet anledning til
bemærkninger.

Albertslund, d. / 2002

Claus Broskov Sørensen

Sanchar 89

Tanker om fremtidige undervisningsaktiviteter på Lakshmi Ashram ved Neema Vaishnava

På Lakshmi Ashram har vi i nogen tid diskuteret, hvordan vi kan gøre undervisningen mere levende og få den til at hænge bedre sammen med det omgivende samfund, med andre ord hvordan undervisningen kan blive mere rodfæstet i lokalsamfundet.

I begyndelsen af februar 2002, under vejledning og rådgivning af Radha Didi, havde vi nogle meget positive diskussioner om emnet. Det blev besluttet at tage skridt til at gøre undervisningen mere levende og mere rodfæstet i lokalsamfundet.

Undersøgelse af og forskning i anderledes metoder og tekniker i undervisning i forskellige fag vil blive udført, hvor det primære grundlag vil være de daglige aktiviteter, dvs. haven, køkkenet og mejeribrug.

For at opnå dette vil vi søge rådgivning hos folk, der er aktivt involveret i alternativ undervisning. Studiemateriale vil blive indsamlet, og samtidig vil der blive arrangeret studieture til steder, hvor man eksperimenterer med alternativ undervisning, således at vi kan opnå en dybere forståelse gennem direkte observation og deltagelse.

Enhver aktivitet på Lakshmi Ashram har undervisning som sit hovedformål. Der er således behov for at gøre denne sammenhæng mere levende og lægge vægt på bibringe undervisning gennem disse aktiviteter, fx ernæringslære ved arbejde i køkkenet, matematik gennem opgørelse af produktionen af frugt, mælk og grønsager.

Der arbejdes på at samle og sammenligne viden om lokal historie, geografi og kultur. Gennem sådanne aktiviteter vil eleverne opnå en større bevidsthed om sig selv, og samtidig vil de få en større respekt og kærlighed for deres omgivelser.

Der skal søges nye veje til forøgelse af barnets indre følsomhed og kærlighed.

For at udvikle barnets evne til at kende sig selv vil leje og selvevaluering blive fremmet.

Undervisning Gandhi filosofi.

Diskussioner blev også ført, om hvordan vi kan styrke den nuværende undervisning i Gandhi filosofi. Der var enighed om at tage følgende initiativer, således at programmet – både teoretisk og praktisk – vil få en mere positiv struktur:

Teori:

Kursusperioden skal forøges fra syv måneder til et helt år, for det fornemmes, at syv måneder er en alt for kort periode til både at opfylde læseplanen og afprøve det i praksis..

Et forsøg skal gøres på at prøve Gandhis konstruktive ideer i landsbymiljøerne og inspirere landsbyboerne til at adoptere disse ideer i praksis.

Der vil også blive udarbejdet en læseplan i Panchayati Raj (en decentraliseret lokalstyre-struktur) og Gram Swarajya (Gandhis vision om et decentraliseret landsbystyre).

Mere tid skal være til rådighed for eleverne til pædagogiske studier.

Regnskabsførelse skal også indgå i læseplanen.

Praksis:

Dette vil inkludere spinding og vævning/strikning af uld til tæpper og sweatere, syning, maskinskrivning osv.

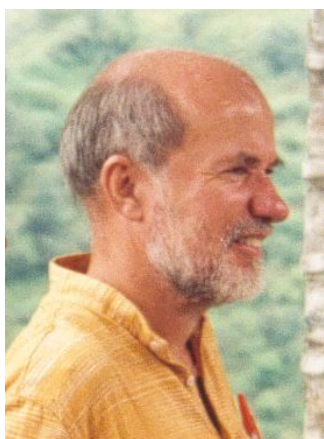
Kursus i selvforsyning.

Dette kursusprogram er først og fremmest for mindre uddannede ældre piger og kvinder, inklusiv kvinder som er blevet forladt af deres mænd, eller som er blevet enker eller af anden årsag ikke har nogen midler til deres underhold. Vores erfaring er, at sådanne kvinder har behov for både intellektuel og praktisk undervisning for at øge deres personlige selvtillid og selvrespekt. Deres kursusprogram skal løbe over et årstid og indbefatte to timer boglig undervisning og læsning hver dag for at øge deres intellektuelle uddannelse. I resten af tiden skal de lære følgende: spinding, vævning, strikning, syning, fremstilling røgelsespinde osv. Et vigtigt aspekt i kurset skal fokusere på, hvordan man kan leve et liv i et samfund – det være sig et ashram-liv eller et liv i et landsbyfællesskab.

Uddannelse af medarbejderne.

Efter at de studerende har afsluttet deres skolegang, vil der blive gjort en indsats for at bibringe dem yderligere træning ikke blot for deres egen personlige udviklings skyld, men også for at gøre dem i stand til at tjene samfundet og medvirke til sociale forandringer. Sådant et program vil indeholde følgende: klasseundervisning, selvstudium, selv-evaluering, studieture, deltagelse i lejre og seminarer. De vil også få ansvar for praktiske aktiviteter. For at kunne udføre det hele er det først og fremmest nødvendigt at skabe det rigtige miljø. Samtidig med at bevare familieatmosfæren på ashrammen er der også et opstået behov for at skabe en mere akademisk struktur, hvor dog værdier i fællesskabet og familielivet vil blive opretholdt og ikke vil blive formindsket.

Indsats vedrørende vandresursestyring i landsbyerne ved David Hopkins

Som det er mange af vore venner bekendt, har vi foruden undervisnings-aktiviteterne på Lakshmi Ashram, centreret på vores kostskole i Kausani, også været aktive i godt femogtyve år i Dhauladevi Development Block i Almora distrikt. De allerførste aktiviteter, vi var involveret i, var pro-grammet med voksenundervisning i læsning og skrivning samt starten på indkomstskabende aktiviteter – specielt med spinding af uld og strikning af sweatere. Så på opfordring fra lokalbefolkningen, som opfattede det som deres allerstørste behov, startede vi førskolecentre kendt som “Balwaris” (børnehaverne) omkring Danya og vores landsbycenter i den fjerntliggende landsby Sakhande. Dette program trives stadig og har været til inspiration for et børnehave-program, som nu opererer over hele Kumaon og Garhwal.

I de sidste tolv år har vi arbejdet på miljø-området omkring Danya med hjælp fra en Delhi-baseret national organisation, Society for Promotion of Wastelands Development (SPWD), og for tre år siden tog vi initiativ til et femårigt vandskelsprojekt i den dybe dal, der kan ses fra vores landsbycenter i Chalmorigara landsby nær Danya. I Sanchar 86 har Basanti Behn præsenteret sin rapport om de aktiviteter, der foregår i Danya.

Vandskelsprojektet har som et af sine fornemste formål at sikre den optimale bæredygtige brug af naturlige resurser gennem aktiv deltagelse i lokale fællesskaber. For at dette skal blive en succes har et af nøglepunkterne i projektet været at opmuntre kvinderne fra alle de små landsbyer i projektområdet til at organisere sig selvhjælps-grupper. Disse grupper sigter mod at mødes én gang om måneden. Medlemmerne betaler et bidrag, som deponeres i en fælles fond. Næsten alle grupperne har åbnet en konto i den lokale bank eller på posthuset til dette formål. Pengene bliver så brugt til fælles indkøb, fx kogegrej som kan benyttes ved store arrangementer som bryllupper. Enhver aktivitet foretaget i det lokale fællesskab bliver startet af disse grupper.

I de sidste to år har der været udført to meget succesrige indgreb inden for vandstyringen. Dette vil jeg gerne præsentere for jer her.

Rekonstruktion af en landsbykilde ved fælles anstrengelser i Parai.

I år 2000 henvendte landsbyboerne i Parai sig til vores felt-team og anmodede om, at også deres landsby måtte indgå i det igangværende projekt. Der blev holdt møder i landsbyen, som ligger på højderyggen, der skiller projektets vandskel fra den næste dal. Teamet forklarede deres arbejds-metoder og fortalte hvilken hjælp, der ville kunne være til rådighed for landsbyfællesskabet. De var stensikre på, at deres helt store problem var vand, og insisterede på, at før nogen anden aktivitet blev sat i gang, skulle man gøre sig anstrengelser for at finde en løsning på dette vandproblem.

Under landsbyen Parai havde der engang været en traditionel landsbykilde, som brugtes af beboerne i Parai. Men for adskillige årtier siden havde jordskred dog ødelagt denne kilde, og nu løb vandet bare væk hen over jorden. For omkring ti-femten år siden havde en landsbyleder under store ud-gifter fået en opsamlingskank bygget, men dårligt materiale og elendig håndværksmæssig udførelse havde betydet, at denne konstruktion ikke kunne holde.

Adskillige møder blev holdt med landsbyboerne i Parai, og det blev besluttet, hvad de skulle have ansvar for, og hvad projektet skulle yde. Alle var enige, og i løbet af vinteren 2000/01 blev konstruktionsarbejdet foretaget. Ashrammen skaffede byggematerialerne – mursten, cement, sand og forstærkningsbrædder – og bragte dem frem til enden af vejen. Landsbyboerne påtog sig ansvar for at bære byggematerialerne ned til landsbyen og videre, når der var behov for det, til stedet ved kilden. Landsbyboerne påtog sig også ansvar for at planere området, hvor oplagringstanken skulle konstrueres, og at bygge en støttemur, mens ashrammen tog sig af udgifterne til mureren, som konstruerede tanken og drikketruget.

Vandet fra kilden bliver ledt ind i en lille tank, hvor eventuelt bundfald kan lægge sig, og derefter ned i den store runde oplagringstank, hvorfra overskydende vand flyder ned i drikketruget til landsbyens husdyrbestand. Med arbejdskraft fra landsbyen blev alt dette udrettet for et beløb på lidt mere end ti tusind rupees (under 2000 kr.). Før arbejdet begyndte, og overslag over udgifterne blev lavet, var der folk i landsbyen, som ikke ville tro på, at det kunne udføres så billigt. Når alt kom til alt, var der blevet brugt omkring halvfjerds tusind rupees (over 10.000 kr.) på den tidligere fejlinvesterede indsats!

Efter at renoveringsarbejdet var fuldført, og tanken kom til at fungere, blev der etableret en landsby-komite til at passe tanken og omgivelserne, og der blev opstillet regler, der var accepteret af alle, for brug af tanken. I løbet af 2001 blev der udført noget nødvendigt arbejde i kløften over kilden for at forhindre yderligere jordskred, der kunne ødelægge den restaurerede kilde og tank. Der blev bygget jordvolde for at forhindre pludselige oversvømmelser af kildestedet.

Det bar lønnen i sig selv at se tanken og drikketruget fyldt med vand med kvæget, der drak der, vandbøfler, der blev vasket ved den ene side af tanken, mens kvinder på den anden side vaskede tøj og hentede vand. Med landsbyboernes aktive deltagelse skulle viljen være der til at passe godt på det nye, så det kunne blive bevaret i mange år frem.

Konstruktion af en gennemsvivningsbrønd ved fælles anstrengelser i Nali.

Nali er en lille lavkaste-landsby, som ligger på de øvre skrån timer ved vandskelsarealet lige under hovedvejen omkring en kilometer før vores landsbycenter. Som i alle andre landsbyer, der ligger på højtliggende skrån timer i dalen, er det mest presserende problem for beboerne forsyningen af vand. Mange af kilderne på de høje skrån timer, ikke kun i dette specielle område, men overalt i bjergene, er fuldstændig udtørrede eller sæsonbestemte. En af de betydeligste årsager må være nedgangen i det areal, der er dækket af træer. Prakash Joshi, en af vores feltarbejdere, mindes, at da han var en lille dreng, var området oven over vejen nær Nali dækket med egeskov, og meget af det blev den-gang fældet til brænde til markedet i Danya – især til brug i restauranterne.

Projektet har været i gang i Nali i adskillige år. I vinteren 2000/01 havde bidrog de med deres arbejdskraft til at bygge støttemure på begge sider af en stejl kløft ved siden af landsbyen, hvor tidligere oversvømmelser havde forårsaget skader på nærliggende marker ved simpelthen at ødelægge de voksende afgrøder.

Den ene kilde, der forsynede deres lille landsby, havde i de seneste år givet mindre og mindre vand. De følte imidlertid, at der var potentiale til at få konstrueret en gennemsvivningsbrønd. De bad om råd hos Jagdish Bhandari, som har haft erfaring med at konstruere mere end hundrede af sådanne brønde i bjergene, selv om brønde ikke hører til en traditionel konstruktion i store dele af Kumaon. Han følte, at et sted lige neden for den nuværende kilde ville kunne udnyttes godt.

På denne baggrund blev der holdt et antal møder med beboerne i Nali i løbet af efteråret. Man var enige om, at alle landsbyboerne ville yde arbejdskraft til at grave brønden. Et par mænd, som havde byggekontrakter på det tidspunkt, tilbød at give penge i stedet for arbejdskraft. Det blev også besluttet, at hvis gravningen forløb tilfredsstillende, og der blev fundet vand, at mændene ville bryde sten til fyldningen, mens kvinderne ville bære råmaterialerne den korte afstand fra vejen ned til stedet ved kilden.

Arbejdet med at grave brønden begyndte i midten af december, og Jagdish Bhandari havde arrangeret, at en dygtig murer og en anden arbejder, der begge havde erfaring med et sådant arbejde, kom dertil fra området ved Mukteshwar. Hver dag hjalp to mænd fra Nali dem med at grave.

Sidst i december havde de gravet seks meter, og der var tegn på vand, så endnu et par meter eller lidt mere, og de havde gravet dybt nok til en opsamlingstank. Håndpumpen og et tilhørende rør blev skaffet fra Haldwani. Cement, sand og sten kunne fås lokalt, og i slutningen af januar var konstruktionen tilendebragt – en opsamlingstank forbundet til overfladen af et rør, gennem hvilket vandet kan pumpes op. Stedet omkring røret og over opsamlingstanken var blevet fyldt, således at det eneste, der er synligt på overfladen nu, er pumpen.

Landsbyboerne bruger allerede nu pumpen dagligt for at tilgodese deres behov. Hvis det viser sig at være en succes på lang sigt, vil det være et fint eksempel for andre landsbyer på højderyggene. Vi tror på, at både konstruktionen i Parai og gennemsvivningsbrønden i Nali let vil kunne efterlignes i andre dele af bjergene og samtidig være fine eksempler på, hvad der kan opnås med en fælles vilje i landsbysamfundet med kun begrænset hjælp og rådgivning fra udefra kommende institutioner. I begge eksempler har landbyboerne en ubetinget interesse i vedligeholdelse af konstruktionerne, som de personligt har ydet bidrag til med aktiv deltagelse fra begyndelsen til enden.

Ferieoplevelser fortalt af nogle af pigerne

Samlet af Prema Behn

Som i de foregående år tog de fleste af vore elever og medarbejdere af sted den 27. december 2001 på deres årlige lange ferie for at vende tilbage til Lakshmi Ashram den 8. februar 2002. De følgende par dage var meget våde, så en eftermiddag satte vi os alle sammen i et af klasseværelserne og udvekslede ferieoplevelser. Disse oplevelser vil vi nu fortælle om til alle vore venner i Danmark og andre steder.

BINITA – 3. klasse:

Da jeg kom hjem på ferie, blev alle derhjemme meget glade. Jeg mødte dem alle sammen, og det nød jeg rigtigt. Mens jeg var der, gik jeg med min bedstemor i skoven for at samle brænde og fyrrenåle. Jeg gav også køerne og bøflerne vand. Jeg legede med min bror og lærte ham også nogle sange. Jeg huskede på, hvad jeg havde lært på ashrammen. Hvor tænkte jeg også tit på mine kammerater. Hver dag øvede jeg mig på at læse og skrive.

SONIYA – 3. klasse:

Jeg tilbragte ferien sammen med min tante (min morbrors kone) i Dunagiri, hvor min mor kom for at møde os og blev der i tolv dage. Jeg lavede lektier hver dag og skrev også i min dagbog. Jeg gik gerne med min tante ud for at skære egetræsblade af og bringe dem med tilbage, og jeg hentede også brænde. Jeg gav som regel køerne vand. To dage besøgte jeg templet. Min tante har en datter, så vi købte slik, spiste det men delte også ud til andre. Min mor og tante sagde til mig, at jeg skulle være en god pige på ashrammen, studere flittigt og gøre hvad jeg blev bedt om. Jeg kan godt lide at være på ashrammen. Selv mens jeg var hjemme tænkte jeg meget på ashrammen. Dette år var der sne i Dunagiri, så vi tændte bål og sad rundt om og sludrede og fortalte historier.

KAVITA – 3. klasse:

Jeg tog hjem på ferie sammen med min far. Derhjemme plejede jeg at hente vand fra kilden og give køerne vand at drikke. Jeg fortalte tit mine ældre søstre om livet på ashrammen. Jeg legede med børnene i min landsby og hentede også brænde i skoven. Jeg tilbragte nogen tid hver dag med at læse og skrive. Jeg kunne godt lide at være hjemme. Min mor sagde til mig: ”Arbejd godt på ashrammen og lev sammen med dem alle sammen der på en kærlig måde.”

BASANTI – 3. klasse:

Jeg tog en dag senere på ferie, fordi min far kom sent til ashrammen for at hente mig. Vi nåede hjem om aftenen den 28. januar. Min mor havde lavet aftensmad og havde allerede spist. Jeg plejede at vaske hænder og ansigt på mine brødre og søstre, gik med kvæget ud til græsning i skoven og stampede ris. Jeg øvede mig på at læse og skrive hver dag og lærte min lillebror alfabetet. Min mor sagde, at jeg skulle huske følgende, når jeg kom tilbage til ashrammen: ”Vær opmærksom på dine studier og gør hvad du bliver bedt om. Arbejd hårdt med alt det du laver.” Jeg kan rigtig godt lide at være på ashrammen.

DIWA – 3. klasse:

Jeg nåede hjem den 26. sammen med min far, og der mødte jeg dem alle sammen. De blev meget glade for at se mig. Børnene, de unge pige og kvinderne i landsbyen kom for at møde mig. Jeg fortalte dem alt om Lakshmi Ashram og sang nogle sange, som jeg havde lært der, for dem. Hver dag læste jeg og hentede brænde i skoven og vand fra kilden, og jeg plejede også at give studene og gederne vand og hjælpe med rengøringen i huset. Mellem kl. fem og seks om aftenen organiserede jeg lege for børnene i min landsby. Den 26. januar (Republikkens Dag) optrådte jeg med en sang i den lokale skole og fik to blyanter som præmie. Jeg tænkte meget på ashrammen.

ASHA – 3. klasse:

Jeg nåede hjem på ferie den 26. januar. Min bedstemor omfavnede mig og var bare så lykkelig. Jeg var også meget glad for at møde dem alle sammen. Folk i landsbyen spurgte mig hele tiden om ashrammen, og jeg var glad for at fortælle om den. Jeg plejede at stampe risen, hente vand og samle grønsager om aftenen. Hver dag sørgede jeg for at lave lektier. Jeg drak bøffelmælk. Derhjemme har vi fire geder. Ved måltiderne sagde jeg bordbønnen.. Min far viste mig billeder fra Jageshwar. Jeg legede med børnene i landsbyen. Jeg var syg et par dage.

NEERU BORA – 6. klasse:

Jeg tog hjem på ferie den 26 december. Fra den 27. december til den 2. februar gik jeg hver dag af sted i den tidlige morgenkulde for at bringe tre liter mælk til en butik – omkring fire kilometer hver vej. Vi solgte vores mælk for tolv rupees (ca. 2 kr.) pr. liter, hvilket vi brugte til betaling af vores husholdningsudgifter.

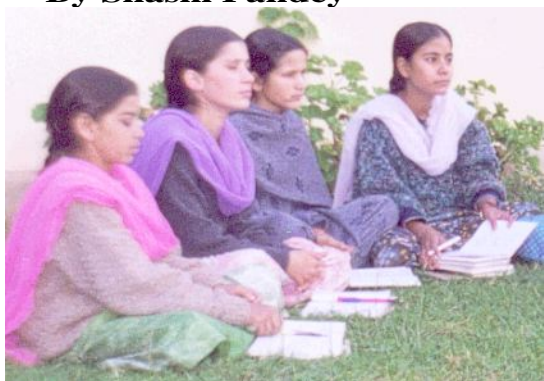
Jeg gik som regel dag sammen med en ældre pige fra vores landsby. En dag havde min veninde nogle simliøreringe på, og mens vi gik på et øde sted et godt stykke fra landsbyen, var der pludselig en tyv, der sprang hen imod hende. Han troede, det var guldøreringe. Hun fortalte ham, at de ikke var af guld, og tyven kiggede nøje på dem og lod hende til sidst gå. Jeg blev meget bange og løb skrigende bort. Jeg var så bange, at jeg slet kunne opfatte, hvad der skete.

Derhjemme gik jeg med kvæget ud for at græsse og hentede brænde fra skoven. Min onkels hus var netop ved at blive bygget. Min ældre søster og jeg hentede tit mursten oppe fra vejen og bar også sten fra skoven til byggeriet. Vi bar dem på hovedet. Jeg havde gået i vores landsbyskole til og med tredje klasse. Jeg lærte børnene der nogle danse og sange. Den 26. januar optrådte jeg med en dans i skolen og modtog et kladdehæfte og en blyant som præmie.

Jeg var i fire dage hjemme hos min mormor, hvor jeg hjalp hende og min tante med at lægge kartofler, hente vand og kigge efter min lille kusine. Jeg besøgte også min faster i Kashipur på sletterne ved Nainital, et stort industri- og markedscenter. Jeg kunne rigtig godt lide at være der. Jeg læste og skrev også meget, mens jeg var hjemme. Min mor sagde, at denne gang havde jeg forandret mig meget. “Du er kommet tilbage som en meget god pige.” Min mor var meget lykkelig. Jeg fik lejlighed til at se en video fra både min ældre brors og min onkels bryllupper og så også videofilmen “Santoshi Ma”. Jeg nød min ferie meget denne gang og vendte tilbage til ashrammen på den rigtige dag – den 8. februar.

Gandhi Filosofi Programmet

By Shashi Pandey

Jeg tog til Lakshmi Ashram og tænkte, at jeg ved siden af min almindelige skolegang også kunne lære nogle aktiviteter, som jeg ville kunne bruge i mit daglige liv. Før havde jeg et ønske som så mange andre om at blive ansat i det offentlige. Da jeg imidlertid kom til Lakshmi Ashram, skete der en forandring i mig, som er ufor-glemmelig. Jeg tænke virkelig over, at hvad jeg end måtte lære i ashrammen, ville jeg prøve at drage nytte af det og styre hen imod den særlige vej i mit liv. Jeg fandt virkelig en sådan atmosfære, som ville tillade mig at opdage et meningsfyldt og succesfyldt liv. Nu er mit

mål, at i hvilket som helst stadie af mit liv, vil jeg leve som et fuldstændig engageret individ og foretage mig, hvad jeg skal, med totalt engagement.

Erfaringer fra mit otte måneders kursus.

Det siges, at hvor som helst man bevæger sig hen, må man nødvendigvis miste noget for at opnå noget andet. Hvis jeg betragter mit ophold på ashrammen fra en positiv synsvinkel, kan jeg sige, at jeg opnåede en masse, men det er vanskeligt at beskrive de ting, som presser sig på i ens sind. Selv

om der også var nogle deprimerende oplevelser, var det intet imod de lykkelige og mindeværdige stunder.

Jeg nød de daglige aktiviteter og gjorde mit bedste for følge disciplinen, og når jeg lavede fejl, brugte jeg enhver lejlighed til at lære af dem, ellers ville det have været svært at gøre nogen fremskridt. Hver morgen sad vi og mediterede i en halv time for at søge at kontrollere vores evigt urolige sjæl. Så indtil klokken seks læste vi hver især, mens vores sind blev fyldt af en beslutning om at tilbringe dagen i en ånd af entusiasme. Klokken seks samledes vi til fælles andagt, og en følelse af selvbevidsthed rejste sig. Derefter deltog vi i rengøringsarbejdet og senere i morgenmaden. Det var rigtig sjovt at arbejde sammen med børnene.

Fra klokken otte til ti arbejdede vi i værkstedet for at lære nogle grundlæggende færdigheder, som er essentielle for et liv med selvforsyning. Vi lærte som start at spinde på en ten, det første og mest basale skridt til senere at kunne strikke sweatere. Vi så billeder af Gandhi, der spandt på samme måde, og det opmuntrede os rigtig meget. Når vi kunne mestre tenen, lærte vi at spinde på spinderokken. Til at begynde med kunne jeg ikke finde den rigtige balance. Hver gang jeg brugte min opmærksomhed på mine hænder, stoppede mine fødder med at arbejde! Dog med øvelse kom jeg til at spinde ganske godt. Vi blev virkelig glade, da vi havde strikket små sweatere til de mindre børn af den uld, vi selv havde spundet. Så lærte vi at væve tæpper, to piger til et tæppe, og det lykkedes også godt.

Jeg holdt allerede meget af musik, og på ashrammen fandt jeg et miljø, hvor musik er sat i højsædet. Musik bliver taget meget alvorligt, og vi lærte sange på adskillige sprog og lærte også danse. Musik giver vores liv charme og glæde. Jeg oplevede store fremskridt inden for al min undervisning. Der er stor forskel på undervisningen i skolerne ude i verden og undervisningen på Lakshmi Ashram. Den største forskel er, at der på ashrammen er et familielignende forhold mellem lærer og elev, dvs. at man ikke nærer nogen betænkeligheder ved at stille spørgsmål til læreren. Tidligere havde jeg overhovedet ikke læst noget om Gandhi, hvilket jeg skammede mig over, for i vores land betragter vi Gandhi som en gud. Vores undervisning blev kørt af Neema Behn, Kanti Didi og Aniruddh Bhai, der lærte os en masse. Vi fik fortalt om Mahatma Gandhi, Vinoba Bhave og Sarala Behn. Håbet er, at vi vil være i stand til at indrette vores liv efter hvad vi har lært af Gandhi.

Jeg lærte at højtideligholde alle mulige fester som fx jul (kristendom), Dipawali (hinduisme) og Eid (islam) i en atmosfære af fred og venskab. Jeg fik mulighed for at besøge et antal templer – noget nyt for mig, og min interesse blev vakt for deres opståen samt for kulturen og traditionerne, de gamle epos og legender, der er forbundet til hvert af templerne. En dyb tro på Gud blev vækket i mig, og den vil altid forblive urokkelig. Opholdet i ashrammen gav mig også mulighed for at møde mange udenlandske gæster og snakke med dem. Jeg kunne også tænke mig engang at rejse såvel i mit eget land som udenlands, så jeg kan udvide min viden.

Der bliver lagt stor vægt på fysisk arbejde på ashrammen. Jeg havde aldrig lavet noget fysisk arbejde før, men jeg oplevede en indre følelse af tilfredshed og glæde ved at lave den type arbejde. Enhver aktivitet havde til mål at skabe selvforsyning, og hvis vi omsætter denne viden til praksis, vil vi bestemt opnå succes.